

ЕВАКУАЦІЯ

Кодекс цивільного захисту України

Стаття 33. Заходи з евакуації

3. Рішення про проведення евакуації приймають:

1) на державному рівні - Кабінет Міністрів України

- (якщо НС розповсюджується на 2 та більше областей, а пункти евакуації визначаються в інших областях);

2) на регіональному рівні - Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації

- (якщо НС розповсюджується за межі 1 району, а пункти евакуації визначаються в інших районах області);

3) на місцевому рівні - районні, районні у містах Києві чи Севастополі державні адміністрації, відповідні органи місцевого самоврядування

- (якщо НМ розповсюджується на 1-2 населених пункти, а евакуація здійснюється в межах району або територіальної громади);

4) на об'єктовому рівні - керівники суб'єктів господарювання

- (якщо НС сталася на об'єкті господарської діяльності).

У разі загрози ведення бойових дій рішення про евакуацію приймається військовим командуванням та доводиться до органів влади.

ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні»

Стаття 36⁻¹. Повноваження щодо організації та забезпечення цивільного захисту

1. До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:

а) власні повноваження:

7) утворення органів з евакуації, планування, підготовка та **проведення на відповідній території** у разі виникнення або загрози виникнення надзвичайної ситуації, пожежі, іншої небезпечної події **евакуації населення, культурних і матеріальних цінностей, їх розміщення та життєзабезпечення населення** у безпечних районах (пунктах);

Порядок евакуації визначається
постановою КМУ від 30.10.2013 № 841

«Про затвердження Порядку проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій»

**У будь-якому випадку (крім ОГД) евакуацію
забезпечує та проводить**

ВИКОНКОМ міської, селищної, сільської ради

Евакуація – найкращий спосіб захисту у разі:

1. Забруднення території радіоактивними речовинами.
2. Загрози або ведення бойових дій на території громади.
3. Великої пожежі в екосистемах із загрозою розповсюдження пожежі на населений пункт.

В даних випадках евакуація є **ОБОВ'ЯЗКОВОЮ**

У випадку відмови від обов'язкової евакуації фізична особа **підписує відмову** від проведення обов'язкової евакуації за [формою](#) згідно з додатком 2 до постанови КМУ №841

ВІДМОВА від обов'язкової евакуації

Я, _____, паспорт серія (за наявності) _____ № _____,
виданий _____, номер запису в
Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності) _____,
проживаю за адресою: _____

_____,
заявляю про свою відмову від обов'язкової евакуації, що проводиться на підставі рішення
_____, у зв'язку з _____
(зазначаються причини відмови від обов'язкової евакуації)

Своїм підписом підтверджую, що не бажаю переміщатися в іншу місцевість та маю намір залишитися за місцем свого проживання.
Я повною мірою усвідомлюю, що моя відмова від обов'язкової евакуації може призвести до значної шкоди для здоров'я та безпеки для мого особистого життя.
Я поінформований (поінформована), що ця відмова не перешкоджає реалізації мною права на евакуацію з території _____
(назва адміністративно-територіальної одиниці) до безпечних районів у майбутньому, а також про можливі наслідки, зокрема правові, що можуть настати у зв'язку з
цією відмовою.

Щодо дітей, які перебувають на моєму утриманні та вихованні

_____, _____, (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) _____) (число, місяць, рік
народження)

(номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності)
2. _____, _____, (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) _____) (число, місяць, рік
народження)

(номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності)
3 _____, _____,
(прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) _____) (число, місяць, рік народження)

(номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності)

я поінформований (поінформована) про:

неможливість відмови від її (їх) обов'язкової евакуації у примусовий спосіб з одним з батьків, особою, яка їх замінює, або іншим законним представником;
обов'язок одного з батьків, особи, яка їх замінює, або іншого законного представника супроводжувати дитину (дітей) до приймального пункту евакуації з наданням
документів (їх копій), що підтверджують особу дитини;

право передати дитину (дітей) іншим родичам, уповноваженому представнику органу опіки та піклування, дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, -
уповноваженому представнику органу опіки та піклування для забезпечення їх безпеки та виїзду дитини до місць постійного (тимчасового) розміщення (збереження) у
безпечних районах;

відповідальність, передбачену статтею 184 Кодексу України про адміністративні правопорушення та статтею 166 Кримінального кодексу України.

Я обізнаний (обізнана) щодо обов'язків батьків стосовно виховання дитини, встановлених статтями 150, 155 Сімейного кодексу України, та поінформований
(поінформована) про те, що мої дії з відмови від супроводження дитини до приймального пункту евакуації та/або безпечних районів підвищують рівень можливості
загрози її життю та здоров'ю.

З метою захисту дітей, які перебувають у зоні воєнних дій і збройних конфліктів, в умовах воєнного стану обласна військова адміністрація може прийняти рішення **про проведення обов'язкової евакуації в примусовий спосіб дітей.**

Обов'язкова евакуація в примусовий спосіб дітей здійснюється за супроводом **одного з батьків, особи, яка їх замінює, або іншого законного представника.**

Для евакуації потрібно готуватися заздалегідь.

В нашому випадку – потрібно бути готовими до евакуації в умовах загрози або ведення бойових дій.

Для цього рекомендується підготувати так звану

«ЕКСТРЕНУ ВАЛІЗКУ»

«ЕКСТРЕНА ВАЛІЗКА»

Екстрена валізка, як правило, являє собою міцний і зручний рюкзак від 25 літрів і більше:

1. Копії важливих документів в поліетиленовій упаковці.
2. Кредитні картки та готівку, дублікати ключів від будинку і машини.
3. Засоби зв'язку.
4. Ліхтарик і запасні елементи живлення до нього, сірники (бажано туристичні), запальничку, свічки.
5. Інструмент, що включає лезо ножа, шило, пилку, викрутку, ножиці, блокнот і олівець, нитки та голки, ніж, сокиру, сигнальні засоби, шнур синтетичний 4-5 мм, близько 20 м;
6. Рулон широкого скотчу;
7. Упаковку презервативів для захисту від вологи сірників та запальничок, у якості джгута для зупинки кровотечі, надійного закупорювання ємкостей від комах та піску, перенесення води.
8. Аптечку першої допомоги: бинти, лейкопластир, вата, йод, активоване вугілля (інтоксикація), парацетамол (жарознижувальний), пенталгін (знеболююче), супрастин (алергія), имодиум (діарея), фталазол (шлункова інфекція), альбуцид (краплі для очей), жгут, шприци тощо; ліки що ви приймаєте (мінімум на тиждень) з описом способу застосування та дози; рецепти.
9. Одяг: комплект нижньої білизни (2 пари), шкарпетки бавовняні (2 пари) і вовняні, запасні штани, сорочку або кофту, плащ-дощовик, в'язану шапочку, рукавички, шарф, зручне, надійне взуття.
10. Поліуретановий килимок, спальник (якщо дозволяє місце).
11. Засоби гігієни: зубну щітку і зубну пасту, мило, рушник, туалетний папір, кілька упаковок одноразових сухих та вологих серветок, кілька носових хусток, засоби інтимної гігієни, бритву, манікюрний набір.
12. Приналежності для дітей (якщо необхідні).
13. Посуд (краще металевий): казанок, флягу, ложку, кружку.
14. Запас їжі на кілька днів – все, що можна їсти без попередньої обробки і не займає багато місця, довго зберігається (не швидкопсувні).
15. Запас питної води на 1-2 дні, який треба періодично оновлювати (вода не повинна бути застоюною).

Особисту (зменшену) екстрену валізку повинні мати усі члени сім'ї:

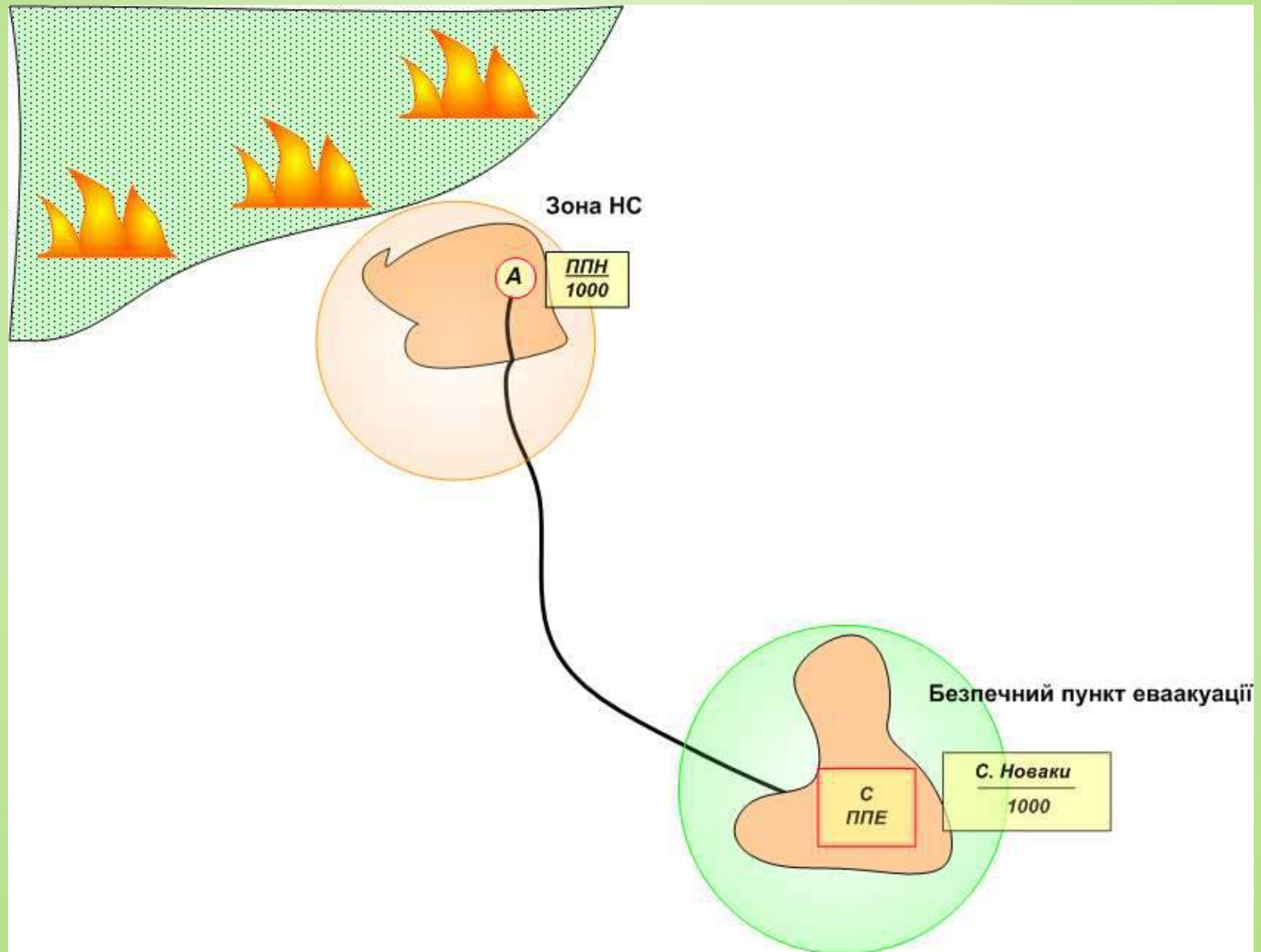
1. Одяг: комплект нижньої білизни (2 пари), шкарпетки бавовняні (2 пари) і вовняні, запасні штани, сорочку або кофту, плащ-дощовик, в'язану шапочку, рукавички, шарф, зручне, надійне взуття.
2. Поліуретановий килимок, спальник (якщо дозволяє місце).
3. Засоби гігієни: зубну щітку і зубну пасту, мило, рушник, туалетний папір, кілька упаковок одноразових сухих та вологих серветок, кілька носових хусток, засоби інтимної гігієни, бритву, манікюрний набір.
4. Флягу, ложку, кружку.
5. Запас їжі.
6. Запас питної води .

Евакуація заздалегідь планується і готується виконками міських, селищних, сільських рад.

Для цього:

- створюється комісія з питань евакуації;
- визначаються можливі зони (населені пункти), яких може виникнути потреба евакуації при надзвичайній ситуації;
- визначаються безпечні райони (населені пункти) розміщення евакуйованих;
- визначається порядок оповіщення населення про евакуацію;
- визначається транспорт та матеріальне забезпечення евакуації, задоволення мінімальних потреб життєдіяльності евакуйованого населення в безпечних пунктах евакуації

Евакуація при пожежах в екосистемах

Мешканці населеного пункту, який може бути зоною надзвичайної ситуації повинні заздалегідь знати:

1. Що їх населений пункт може бути зоною НС внаслідок (пожежі в екосистемі, у разі загрози або ведення бойових дій) і що планується евакуація.
2. Місце пункту посадки на транспорт (автобусна зупинка, сільська рада інше);
3. Безпечний пункт евакуації (населений пункт і місце розміщення приймального пункту евакуації (ППЕ)).
4. Маршрут евакуації.

Евакуація проводиться транспортом:

- міської, селищної, сільської ради;
- власним транспортом;
- в особливих випадках – пішою колоною.

У разі евакуації власним транспортом, для того, щоб мати статус евакуйованого, потрібно прибути в безпечний пункт евакуації на пункт приймання евакуйованих (ППЕ) і зареєструватися, щоб отримати допомогу.

Таким чином, жителям населених пунктів, де планується евакуація, необхідно:

1. Бути готовим до евакуації у будь-який час.
2. Знати місце посадки на транспорт, населений пункт, куди проводиться евакуація.
3. Підготувати і мати ЕКСТРЕНУ ВАЛІЗКУ.
4. Уважно слухати повідомлення виконкому міської, селищної, сільської ради про оголошення та порядок проведення евакуації.

Рішення про евакуацію населення будуть приймати військові.

Підготовка до евакуації – така ж сама.

Збірні пункти евакуації (ЗПЕ) в населених пунктах визначені і їх потрібно доводити до населення обов'язково.

Проводити евакуацію будуть міські, селищні, сільські ради.

Евакуація планується залізничним транспортом і власним транспортом.

Безпечні райони розміщення евакуйованих – таємниця.

Частина населення евакуюється у віддалені населені пункти громади автомобільним транспортом громад і власним транспортом.

Власним транспортом можна виїжджати
будь-куди.

Таким чином, до мешканців населених пунктів, де планується евакуація з будь-яких причин, необхідно доводити інформацію:

ПОЖЕЖІ В ЕКОСИСТЕМАХ:

1. Про можливу евакуацію з причини пожежі в екосистемі.
2. Пункт посадки на транспорт (зупинка, сільрада та інше).
3. Безпечний пункт евакуації.
4. Маршрут евакуації.
5. Інформацію про «Екстрену валізку».

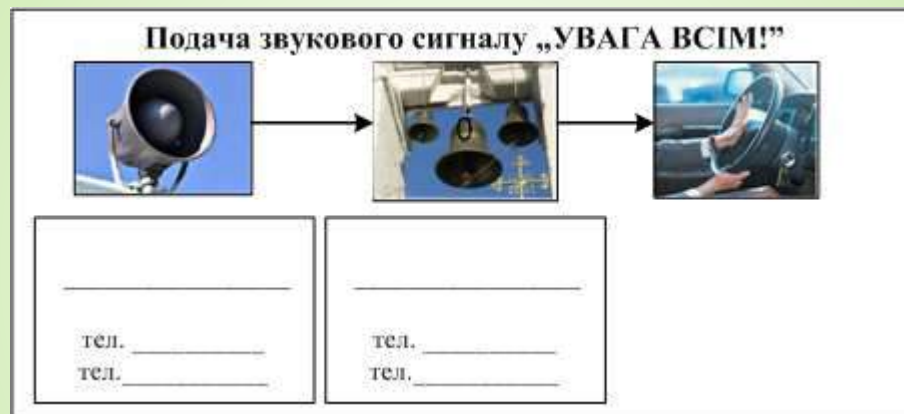
ЗАГРОЗА ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ:

1. Про обов'язкову евакуацію.
2. Збірний пункт евакуації (будинок культури, школа та інше).
3. Станцію посадки на залізничний транспорт або безпечний пункт евакуації для тих, хто евакуюється в межах району.
4. Маршрут евакуації.
5. Інформацію про «Екстрену валізку».

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ:

1. ОПОВІЩЕННЯ ПРО ЕВАКУАЦІЮ

Оповіщення про евакуацію проводять органи влади.

Далі доводиться текст оповіщення всіма можливими способами:

- Через соціальні мережі – якщо НС державна;
- Через радіо, телебачення;

1. ОПОВІЩЕННЯ ПРО ЕВАКУАЦІЮ

На рівні територіальної громади:

- По телефонах – керівників установ, організацій, підприємств;
- Непрацюючого населення – посильними:

Доводиться рішення про проведення евакуації, час збору на пункт посадки на транспорт, безпечний пункт евакуації.

2. ЕВАКУАЦІЯ

Евакуація проводиться транспортом громади а також власним транспортом.

По прибутті на пункт посадки на транспорт:

- люди розсаджуються членами комісії з питань евакуації на транспорт і вивозяться у безпечний пункт евакуації одним або декількома рейсами;

- у разі настання безпосередньої небезпеки для життя і здоров'я людей і відсутності транспорту може бути прийнято рішення про початок евакуації пішим порядком. На маршруті евакуації люди підхоплюються прибулим транспортом.

Евакуація осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп, які не можуть пересуватися самотійно, планується окремо для кожної людини з урахуванням її стану здоров'я і здійснюється окремим транспортом – комунальним або власним.

При необхідності залучається медичний транспорт.

Транспорт подається за місцем проживання.

Евакуйовані вивозяться у безпечний пункт евакуації або у медичний заклад.

Евакуація осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп, які пересуваються самотійно, здійснюється загальним порядком з супроводжуючими через пункт посадки на транспорт.

2. РОЗМІЩЕННЯ ЕВАКУЙОВАНИХ

Приймання евакуйованих здійснюється через приймальний пункт евакуації (ППЕ).

Евакуйованих реєструють і розміщають у заздалегідь визначених і підготовлених приміщеннях, які мають:

- освітлюватися;
- опалюватися у холодну пору доби;
- мати ліжка або обладнані місця з постільними належностями;
- питну воду;
- санвузли.

3. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ:

На органи місцевого самоврядування в безпечних пунктах евакуації покладається також:

- триразове гаряче харчування евакуйованих ;
- видача речового майна по сезону (при необхідності).

До забезпечення евакуйованих також залучаються благодійні організації.

Евакуйованим також може сплачуватися фінансова допомога.